

၇-၂(စ) ဂျပန်

အမြီးပေါ်၌ ထိုင်နေသော ဗုဒ္ဓဆင်းတု (နာရာ စီရင်စု၊ အဆုကာ ကာလ၊ အေဒီ ၇ ရာစု၊ တိုကျို အမျိုးသားပြတိုက်)

အေဒီ ၆ ရာစုတွင် ကိုရီးယား ဘုရင် သုံးနိုင်ငံမှတစ်ဆင့် ဂျပန်နိုင်ငံသို့ ဗုဒ္ဓဘာသာကို မိတ်ဆက်ပေးခဲ့ပေသည်။ အေဒီ ၇၅၄ ခုနှစ်တွင် တရုတ် သာသနာပိုင် **ဂန်ဂျီ** ဂျပန်ဗုဒ္ဓဘာသာထံသို့ ဝိနယ (ဥပဒေ) စနစ်များကို ပေးဆက်ခဲ့ပေသည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဂျပန် ဗုဒ္ဓဘာသာသည် ထပ်ဆင့် ဖွံ့ထွားခဲ့၍၊ **စိုင်ချိုနှင့် ကူးကိုင်း** တို့သည် အေဒီ ၉ ရာစုမှ တရုတ်ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ တရားဝင် ဆက်ခံမှုကို ပြုခဲ့ပေသည်။

ပထဝီအနေအထားအရ ပိုးလမ်းမ ခရီးဆုံးဖြစ်သော ဂျပန်သည် ဗုဒ္ဓသာသနာ အိန္ဒိယမှ ပျောက်ကွယ်ပြီး အာရှ အလယ်ပိုင်းနှင့် တရုတ်တို့သို့ ပြန့်နှံ့လာသော အချိန်တွင် ဗုဒ္ဓ အသွင်အပြင်များ ဖွံ့ဖြိုး စေနိုင်ခဲ့ပေသည်။

အေဒီ ၇၁၀ မှစ၍ ဟိုယူဂျီ **Hōryū-ji** သို့မဟုတ် ကိုဖူကူဂျီ **Kōfuku-ji** ရွှေဓမ္မာရုံနှင့် အာလိန် ဝါးဆင့် စေတီများ ကဲ့သို့ မရေတွက်နိုင်လောက်သော သာသနိက အဆောက်အအုံများကို တည်ဆောက်ခဲ့ ကြပေသည်။ မရေတွက်နိုင်သော ပန်းချီများ ပုံတူများကိုလည်း ပြုလုပ်ခဲ့ကြ၍ ၎င်းတို့မှာ မကြာခဏအားဖြင့် အစိုးရမှ ပစ္စည်းဒါယကာ အဖြစ် ထောက်ပံ့ခဲ့ပေသည်။ ဂျပန် ဗုဒ္ဓဘာသာ အနုပညာများ ဖန်တီးမှုသည် အေဒီ ၈ ရာစုနှင့် ၁၃ ရာစုကြား **နာရာ၊ ဟိအန်နှင့် ကမ္မကုရ** ခေတ်ကာလ တွင် အထွန်းကားဆုံး ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။

အေဒီ ၁၂ နှင့် ၁၃ ရာစုမှ စ၍ **ဒိုဂင်**နှင့် **အိစိုင်း**တို့၏ တရုပ်ပြည်မှအပြန် အယူသီလများအား မိတ်ဆက် ပေးပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင် ဇင် အနုမာနလက်ရာများ ဖွံ့ဖြိုးခဲ့ပေသည်။ ဇင် အနုပညာများသည် ဇူမိ-အိ၊ နှင့် အင်ဆို ကဲ့သို့) ပန်းချီအားဖြင့် အထူးအဖြင့် ပေါ်ပြလျက်ရှိပြီး၊ (အထူးသဖြင့် ဟိုင်းကုစ် ကဲ့သို့) ကဗျာများ၊ လောက သစ္စာကို ယေဘုယျနှင့် ရိုးရိုးစင်းစင်းပင် (အလယ်အလတ်လမ်းစဉ်) ကို တင်ပြသည့် ပုံဆောင်မှုများ ဖြစ်ပေသည်။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ ရှာမှီးခြင်းသည်လည်း အခြားသော အရေးပါသည့် ချန်နီယူ လွှတ် ပွဲတော်၊ သို့မဟုတ် ပန်းများဆင်ယင်သည့် အိကီဘာန လက်ရာများကဲ့သို့ ပြောင်းလွဲခြင်းသို့ ဦးဆောင်ခဲ့ ပေသည်။ ဤဆင့်ကဲဖြစ်စဉ်သည် မည်သည့် လူသားလှုပ်ရှားမှုသည် မဆို ခိုင်မာသော ဉာဏ်စဉ်ရေးရာနှင့် အပြင်သုခမ ဆက်စပ်မှု အစနှင့် အဦးဆုံး ဖြစ်သည့် လှုပ်ရှားမှု ဆက်စက်ခြင်း နိဿယ များဖြစ်သည် ဟူ၏။ (**martial arts**)။

ဗုဒ္ဓဘာသာသည် ဂျပန်နိုင်ငံတွင် ယနေ့အထိ အလွန် တက်ကြွလျှက်ပင် ရှိနေပေသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနိက အဆောက်အအုံပေါင်း ၈၀၀၀၀ ဝန်းကျင်ခန့်သည် ပုံမှန်လည်ပတ်လျက် ဖွံ့ဖြိုးဆဲပင် ရှိနေပေသည်။